Punkt z widokiem na Bramę Mariacką

Brama Mariacka (Sztumska, Przewozowa) jest jedną z dwóch zachowanych historycznych bram Starego Miasta. Powstała w II połowie XIV wieku. Brama murowana, na planie zbliżonym do kwadratu z przejazdem bramnym o wysokich otworach zamkniętych ostrołukowo. W elewacji południowej nad murowaną wnęką dwie ostrołukowe blendy, tynkowane, w elewacji północnej trzy blendy. Nad nimi małe prostokątne okna zamknięte łukiem odcikowym i wąskie otwory strzelnicze. W związku z powstaniem kaplicy z cudownym obrazem Najświętszej Marii Panny nad zewnętrzną Bramą Przewozową od połowy XV wieku zaczęła upowszechniać się nazwa Brama Mariacka. Najeźdźcy szwedzcy w 1626 roku nie oszczędzili tego miejsca kultu maryjnego. Z biegiem czasu kaplicę przejęli jezuici. Następny najazd szwedzki z 1655/56 roku nie oszczędził kaplicę NMP, która została zburzona.

W 1838 roku pożar zniszczył dach bramy, który nie została zrekonstruowana w dawnej formie, wybudowano wówczas szachulcową nadbudówkę. W latach 1936-1937 obiekt uzyskał nowy czterospadowy dach kryty ceramiczną dachówką zaprojektowany przez Paula Domberta. Brama w 1945 roku została wypalona a mury okaleczone pociskami. Pierwsze prace remontowe przeprowadzono w 1951 roku, wzmacniając mury i wykonując strop żelbetowy. Odbudowano ją w 1964 roku bez uwzględnienia historycznej nadbudówki oraz rekonstrukcji czterospadowego dachu. Dopiero w 1974/75 roku budynek zaadaptowano na kawiarnię. Obecnie stanowi własność prywatną, a od kilku lat przechodzi gruntowny remont w celu uzyskania dawnego blasku.